

til den unge Pige: Vil De sige „j—a“ ja, og saa siger hun nej, for det er befalet hende. Flertallet her forlanger et Svar med Hensyn til Brændevinsskatten, og det faar et Svar, men det bliver ikke ja, men desværre et Nej. Enhver, der har fulgt Udviklingen herhjemme i de senere Aar, og ikke har det Privilegium, som det blev sagt af et æret Medlem i det andet Ting, at kunne se igennem sine Medmennesker som Glas, maa have vidst, at naar det kom til Stykket, vilde Folketinget ikke tage imod Brændevinsloven, i alt Fald ikke under den nuværende Situation. Hvorledes nogen kunde blive overrasket, og hvorledes den ærede Minister kunde blive overrasket derved, forstaar jeg ikke. Landstingsudvalgets Flertal kommer og siger: Vi fremme ikke disse Arbejder, før Folketinget har sagt sin Mening, og saa er Folketinget saa complaisant at sige sin Mening baade om Brændevinsloven og Toldloven. Hvad er der saa at blive vred over og beklage sig over?

Der er et andet Punkt, som det høje Tings Flertal heller ikke har nogen Grund til at beklage sig over. Gang efter Gang har Landstinget gennem sit Udvalg givet Toldloven, den vigtigste af disse Love, fra sig i en saadan Skikkelse, at der gaves Kompensation paa Toldloven, kun ikke sidste Gang, da der, saa vidt jeg erindrer, fandtes et Minus paa 1,800,000 Kr. Man har altsaa villet have Kompensation paa Toldloven, og Folketinget har ikke villet gaa ind herpaa — om det er rigtigt eller urigtigt, konsekvent eller inkonsekvent, skal jeg ikke kunne sige — men man har i alt Fald her i Tinget Aar efter Aar forlangt, at der skulde være Balance paa Toldloven, og det er Folketinget nu i Virkeligheden gaaet ind paa, for det er jo klart, at skal dette Underskud af 7 Mill. Kr., som nu staar paa Toldloven, dækkes, maa det for en stor Del ske ved, at man renoncerer paa at faa den ønskede Toldnedsættelse paa mange af de store fiskale Positioner, vi hidtil have haft — jeg taler ikke her om, hvorvidt det er rigtigt eller ej, men det er i alt Fald Landstingets Politik, som Folketinget synes at have sluttet sig til — og saa blive de Herrer vrede!

Nej, et mere oplivende Indtryk fik jeg unægtelig af det Foredrag, vi hørte af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvigen), det var der virkelig Politik i. Det ærede Medlem traadte op som den, der nu vilde danne ny Partier. Jeg lyttede med Glæde til ham, da han kaldte ad os for at faa os til at gaa med til et

nyt Parti. Jeg blev kun meget skuffet, da jeg hørte, at det ny Parti, der skulde dannes, ikke var andet end det, man allerede i mange Aar har kendt og populært kalder Agrarforeningen eller Agrarerne. Men der er altid noget rask deri, ligesom naar en Boerergeneral gør et Chok ind paa de andre for at plyndre dem lige ind til Skjorten. Det er i Grunden det samme, der gøres her. Det ny Parti skal hæve Skatterne paa Hartkornet, der skal ikke blive noget tilbage paa Hartkornet, det skal have Tiendeafløsning, og alle disse uhørte Millioner, som Staten hidtil har levet paa, dem skulle vi nu putte i Lensgrevernes Lomme. Det vil sige, at alle vi andre, som ikke ere saa lykkelige at være større Hartkornsejere, vi skulle plyndres. Det er det Parti, det ærede Medlem har faaet Mod paa at faa dannet. Jeg kan desværre ikke være med i det Parti, og jeg tænker heller ikke, Flertallet her i Tinget vil kunne gaa med dertil; men det ærede Medlems Tale var dog altid en lille Opmuntring efter de triste Taler, vi have hørt fra andre ærede Medlemmer.

Jeg synes nu overhovedet ikke, der er Grund til at tage den Sag saa alvorligt. Naar man nu i mange Aar har talt om disse Skattereformer uden at komme nogen Vegne, nytter det ikke noget at fremhæve, at Finansminister Lüttichau i sin Tid sagde, at disse Love vare en Enhed. Finansminister Lüttichau har sagt saa mange gode Ting. Men hvor er Finansminister Lüttichau? Jeg ved ikke, om han er levende eller død, jeg vil haabe, han er levende, men han er gaaet ud af Spillet, og det, at han for fire Aar siden sagde, at disse fire Love skulde være en Enhed, er dog ikke for nogen af os noget tvingende Moment til at vedtage dem samlet. Jeg har tidligere her i Tinget sagt, at man burde tage, hvad man kunde faa; dette Princip med Sammenkoblingen er unyttigt, og selv et saa fremragende Ministerium som det, der nu er i Færd med at gaa, har jo ikke været i Stand til at gennemføre det. Det er meget muligt, at det ærede 6te Medlem for 6te Kreds har Ret i at sige, at der ikke er noget kongeligt Ministerium, enten af Højre eller Venstre eller de moderate, der vil kunne gøre det.

Siden jeg taler om de moderate, maa jeg maaske sige et Par Ord til det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen), som vilde have en moderat Brændevinsskat — en moderat Brændevinsskat hører nu med til hans Politik. Han sagde, at Folketinget skulde have gaaet en anden Vej. Efter